

Kamarská keramika: analýza vzorů

Práce je zahájena obecným, ale poučeným a jasně formulovaným úvodem o výrobě keramiky, jejím rozšířením na Krétě, technice v kontextu středně minojské civilizace, jejímu postupnému vývoji, vztahu k jejím předchůdcům i dědicům. Už tento úvod ukazuje hluboké znalosti autorčiny a její výborné schopnosti pochopení situace i rozlišení podstatného v odstavcích o technikách, distribuci a vývoji kamarské keramiky.

3. kapitola přináší zevrubný přehled dějin bádání o kamarské keramice, kterému lze sotva co vytknout. Vedle A. Gotsmicha byl zmíněn i nadějný E. Peroutka, bohužel zesnulý v raném věku. Na s. 15 mohla být zmíněna nová publikace výzkumu S. Hooda v Knossu, dokumentující počátky kamarského stylu. Pokusy o malíře bych nepovažoval za vyvrácené; u nástěnných maleb je rozlišení rukou už dost pravděpodobné, podobně i v mořském stylu.

Ve 4. kapitole je podána tvarová typologie podle Walbergové s drobnými změnami; při popisu částí nádob se autorka přiklonil k antropocentrickému pojetí, charakteristickému v rané době železné. To je diskutabilní záležitost; krétský svět byl dynamický, ale méně ostře členěný než v geometrickém stylu – Furumark by byl proti.

5. kapitola je věnována typologii ornamentů, rostlinným i nekulturním, tedy abstraktním, situace skoro připomene zápolení mezi abstraktním realistickým zobrazovacím uměním od 20. století podnes. K Walbergové se nedalo moc přidat, to je problém tak atraktivního předmětu studia – moc lidí na malou minojskou Krétu. Ala autorka učinila, co mohla, sotva kdo by nedokázal podrobněji.

Bibliografie je pozoruhodně kompletní a je evidentní, že autorka mnohé četla velmi pečlivě proti dnešnímu usu.

Práce prokazuje velkou píli, zaujetí pro námět a schopnost orientace v daném materiálu na základě téměř úplné literatury k danému tématu, včetně prací z poslední doby, vedle pozoruhodné schopnosti orientace v několika jazycích. Očekával jsem trochu více prostoru pro filozofické úvahy vycházející z těchto struktur (jako Nuska), ale asi je opravdu lepší si je nechat na později; část egejských archeologů se jim také vyhýbá a když jsem se pokusil, dívali e na mne skrz prsty.

Výborně jsou reprodukovány tabulky tvarů i prvků dekoru, téměř jsem nenašel překlepy; je patrné, že předložené práci byla věnována velká péče i po formální a technické stránce.

Proto navrhuji postoupit práci k obhajobě a klasifikovat v případě úspěšné obhajoby jako výbornou.

V Praze dne 27. 8. 2013

prof. Jan Bouzek, Dr.Sc.